

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818201359
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:7818201359.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, proti žalovanej: S.. K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. T. XX, XXX XX H. L., zastúpenej L. H. L., O. O. X.. N. XXXX/XXA, XXX XX D. D., Y. XX XXX XXX, o zaplatenie sumy 2.790,57 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 10Csp/51/2019-269 zo dňa 24.02.2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.966,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 30.09.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie sumy 823,61 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 25,64 eura od 30.09.2015 do zaplatenia žalobu zamietol a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40,98%. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 2.790,57 eura s príslušenstvom na tom základe, že jeho právny predchodca - O. O., X.O., ktorá mu pohľadávku postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 - uzatvoril so žalovanou dňa XX.XX.XXXX zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou jej bol poskytnutý úver vo výške 2.500 eur splatný v mesačných splátkach po 42,76 eura. Keďže žalovaná nesplácala úver riadne a včas, pristúpil právny predchodca žalobcu k zosplateniu úveru ku dňu 29.09.2015.

2. Žalovaná namietala nesplnenie zákonných podmienok pri postúpení pohľadávky a vzniesla námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku. Uviedla, že poslednú splátku uhradila dňa 20.09.2013, avšak žalobca si uplatnil svoj nárok žalobou až dňa 10.05.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

3. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že predmetná zmluva o úvere bola skutočne uzatvorená tak, ako uvádzal žalobca. Posudzovaný právny vzťah posúdil ako vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, na ktorý je potrebné prednostne aplikovať zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník. Skúmal, či má uvedená zmluva všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzavretia, pričom dospel k záveru, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Konštatoval nedodržanie platobnej disciplíny žalovanou, kvôli ktorému bola právnym predchodcom žalobcu vyzvaná listom zo dňa 09.09.2015 k úhrade dlžnej sumy a zároveň upozornená na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu. Keďže

žalovaná dlh neuhradila, pristúpil právny predchodca žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 29.09.2015. Súd mal za preukázané, že žalovaná bola v omeškaní so zaplatením splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a právny predchodca žalobcu žalovanú upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zosplatenie úveru, preto konštatoval, že pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru boli dodržané ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

4. K námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd uviedol, že žalobca predložením podacieho hárku dostatočným spôsobom preukázal, že výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 09.09.2015 bola dňa 10.09.2015 odovzdaná na poštovú prepravu, dostala sa teda do dispozičnej sféry žalovanej. Dôvodil, že z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách nevyplýva, že by lehota omeškania so splnením dlhu 90 dní mala začať plynúť až po doručení výzvy na úhradu omeškaných splátok. Konštatoval, že boli splnené podmienky na postúpenie bankovej pohľadávky podľa zákona o bankách ako aj podľa Občianskeho zákonníka, pretože žalovaná bola v omeškaní so splnením dlhu po dobu dlhšiu ako 90 dní, právny predchodca žalobcu žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy, ktorú žalovaná neuhradila, a preto právny predchodca žalobcu úver zosplatnil a následne pohľadávku postúpil na žalobcu. Na základe uvedeného mal súd za to, že aktívna vecná legitímácia žalobcu je daná.

5. V súvislosti s plynutím premlčacej doby sa súd prvej inštancie nestotožnil s tvrdením žalovanej, že premlčacia doba začala plynúť už dňa 21.10.2013, pretože už vtedy bola žalovaná v omeškaní so splácaním úveru a veriteľ už dňa 21.10.2013 mohol uplatniť svoje právo. Uviedol, že pri viacerých omeškaných splátkach a následnej zročnosti celého dlhu je potrebné za nespĺnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba, považovať tú splátku, ktorá bezprostredne predchádza zročnosti celého dlhu. Pokiaľ totiž nenastane zročnosť celého dlhu, stávajú sa jeho splátky splatné postupne. Pri omeškaní dlžníka so splácaním úveru má veriteľ právo, nie však povinnosť zosplatiť úver. Ak toto svoje právo využije, začne mu plynúť premlčacia doba pre zosplatený úver odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, t.j. tej, ktorá bezprostredne predchádzala zročnosti celého dlhu. Ak však toto právo nevyužije, zostáva mu zachované a v prípade, že úver zosplatní neskôr, rovnako platí, že premlčacia doba pre zosplatený úver začne plynúť odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, t.j. tej, ktorá bezprostredne predchádzala zročnosti celého dlhu. Pri splátkach, ktoré boli splatné pred zosplatením úveru, plynú premlčacia doba pre každú splátku samostatne odo dňa ich splatnosti, keďže ich splatnosť nie je zosplatením celého zvyšku úveru dotknutá.

6. Vychádzajúc z uvedeného považoval súd časť neuhradenej 56-tej splátky vo výške 25,37 eura, ktorej splatnosť nastala dňa 20.11.2013, ako aj neuhradené splátky č. 57 až č. 73, ktorých splatnosť nastala vždy 20-ty deň v mesiaci od 20.12.2013 až do 20.04.2015 za premlčané, keďže odo dňa ich splatnosti do podania žaloby dňa 10.05.2018 uplynuli viac ako tri roky. Súd preto žalobcovi plnenie z týchto premlčaných splátok nepriznal a námietku premlčania vznesenú žalovanou v tejto časti, vyhodnotil ako dôvodne podanú. Ďalej uviedol, že splátky č. 74 až 78 boli splatné vždy 20-ty deň v mesiaci počnúc od 20.05.2015 až do 20.09.2015, pričom trojročná premlčacia doba plynie pre každú splátku jednotlivo vždy odo dňa ich splatnosti. Keďže odo dňa ich splatnosti do podania žaloby neuplynuli tri roky, nárok žalobcu na zaplatenie týchto splátok nepovažoval za premlčaný. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil ku dňu 29.09.2015. Týmto dňom sa teda stali predčasne splatné všetky splátky, ktorých splatnosť mala nastať do budúca, t.j. splátky č. 79 až 119, spolu teda zosplatnil 41 splátok. Premlčacia doba zosplateného zvyšku úveru začala plynúť odo dňa splatnosti nespĺnenej splátky - tej, ktorá bezprostredne predchádzala zročnosti celého dlhu, v danom prípade od 20.09.2015. Keďže odo dňa 20.09.2015 do dňa podania žaloby 10.05.2018 neuplynula trojročná premlčacia doba, nárok žalobcu na zaplatenie zosplatennej časti úveru nie je premlčaný.

7. Súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 1.966,96 eura, ktorá pozostáva zo 46 nepremľčaných splátok č. 74 až 119 po 42,76 eura. Keďže žalovaná neplnila svoj dlh riadne a včas, dostala sa do omeškania a žalobcovi tak vznikol nárok aj na úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za správu úveru nemal súd za preukázaný a považoval ho aj za premlčaný, keďže si ho žalobca uplatnil za obdobie do 20.05.2013. Dojednanie o povinnosti žalovanej platiť poplatky za upomienky považoval súd za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, keďže upomínanie nie je služba poskytovaná žalovanej na jej požiadanie, ale služba poskytovaná žalobcom v snahe získať úhradu záväzku jednoduchším, dobrovoľným spôsobom. Žalovaná vzhľadom na formulárový charakter obchodných podmienok nemohla toto dojednanie, vrátane výšky poplatku, ovplyvniť. Žalobca nepreukázal ani vyhotovenie a doručenie predmetných upomienok žalovanej. Z uvedených dôvodov

žalobcovi nevznikol nárok na poplatky, a preto plnenie žalovanej v sume 2.369,19 eura započítal súd na istinu. Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 497, § 504 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 2, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 565, § 524, ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 1, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, § 232 ods. 3, § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

8. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Namietala nesprávne právne posúdenie vecí, nesprávne skutkové zistenia ako aj nesprávny procesný postup, ktorým jej súd znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Uviedla, že v rozhodnutí nie je uvedené, z akého dôvodu súd priznal nárok žalobcovi, prečo mu priznal aj úroky, keď sa nezaoberal otázkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Právny názor súdu v otázke premlčania považuje za chaotický. Odôvodnenie za arbitrárne a nepreskúmateľné. Vytkla súdu, že neoboznámil strany sporu o sporných a nesporných skutočnostiach a neuviedol predbežné právne posúdenie vecí podľa § 181 ods. 2 CSP. Neskúmal, či zmluva spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, či veriteľ postupoval k spotrebiteľovi s náležitou starostlivosťou a posúdil napríklad jej bonitu. Je presvedčená, že v danom prípade je možná ďalšia procesná obrana, ktorá by preukázala nekalé konanie veriteľa pri uzatváraní zmluvy, pretože veriteľ neskúmal pri uzatváraní zmluvy jej bonitu. Keďže svoju obranu zamerala na premlčanie nároku žalobcu, nezaoberala sa vo svojich vyjadreniach obširnejšie absenciou podstatných náležitostí zmluvy. Z dôvodu, že ide o spotrebiteľský spor, súd mal sám vyhodnotiť, či v zmluve absentujú náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Bod 44. odôvodnenia rozsudku ohľadom premlčania považuje za chaotický. Poukázala na potrebu použiť ustanovenia § 100, § 103, § 565 a § 59 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže došlo k zosplateniu úveru. Premlčacia doba začala podľa nej plynúť dňa 21.10.2013, čo je nasledujúci deň vzniku dlhu. Posledná ňou zaplatená splátka bola za mesiac september 2013, ktorá bola splatná dňa 20.09.2013. Premlčacia doba začala plynúť dňom zročnosti nasledujúcej splátky, teda 21.10.2013 a uplynula 21.10.2016. Žaloba bola podaná na súd dňa 11.05.2018, teda po uplynutí premlčacej doby, preto súd nemohol žalobcovi nárok priznať.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že trvá na svojich vyjadreniach a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

10. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní vecí bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 11.05.2018 domáhal zaplatenia sumy 2.790,57 eura s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.992,60 eura od 30.09.2015 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 23.10.2015 so O. O., X.O., O. O. D. XX, S., (ďalej aj „banka“) ako postupcom, pričom tento pôvodný veriteľ so žalovanou uzatvoril dňa XX.XX.XXXX zmluvu o splátkovom úvere s výškou úveru 2.500 eur, s dohodnutou dobou splatnosti 20.02.2019. Pohľadávka mu bola postúpená v celkovej výške 2.790,57 eura, pozostávajúcej z istiny 1.992,60 eura a príslušenstva v sume 797,97 eura.

12. Keďže žalovaná v priebehu konania vzniesla námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku a namietala nedodržanie postupu pri postúpení pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, zaoberal sa súd prvej inštancie prednostne existenciou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a otázkou prípadného premlčania nároku žalobcu. Danosť aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú súd prvej inštancie konštatoval vo svojom rozhodnutí žalovaná odvolaním nenamietala, namietala však premlčanie nároku žalobcu a vytkla súdu, že neposudzoval náležitosti zmluvy a v súvislosti s tým nevyhodnotil, či úver pre absenciu niektorej zákonom požadovanej náležitosti nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

13. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že pre posúdenie daného prípadu je potrebné aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne a upravuje počiatok premlčania odlišne od všeobecného. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka pri dohodnutom plnení v splátkach, plynie premlčacia doba odo dňa zročnosti každej jednotlivkej splátky. Ak sa však pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podstatné pre začatie plynutia premlčacej doby v tomto prípade je posúdenie, ktorá nesplnená splátka spôsobila splatnosť celého dlhu (úveru). Keďže ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, je nutné zohľadniť aj ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného vyplýva, že dodávateľ pred uplatnením práva podľa § 565 musí v lehote nie kratšej ako 15 dní upozorniť spotrebiteľa, že dané právo (zosplatenie celého dlhu) využije. Zároveň musia uplynúť aspoň tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Pokiaľ dodávateľ toto právo nevyužije a mimoriadnu splatnosť dlhu - úveru nevyhlási, dlh je aj naďalej splatný v jednotlivých splátkach dohodnutých v zmluve a tieto sa premlčujú samostatne. Ak však pre nesplnenie niektorej zo splátok nastane splatnosť dlhu, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba na zaplatenie takto zosplateného dlhu začína plynúť skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu. Uplatniť inštitút zosplatenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Pokiaľ veriteľ toto právo dané mu v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka nevyužije, plynie premlčacia doba pre jednotlivé splátky samostatne. Ak však veriteľ dané právo využije, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (103 Občianskeho zákonníka).

14. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaná ako poslednú uhradila riadne a včas splátku splatnú za mesiac september 2013, ktorá bola v zmysle zmluvy splatná k 20. dňu v mesiaci. Právny predchodca žalobcu sa však rozhodol pristúpiť k uplatneniu práva zosplatenia úveru až neskôr, keď listom zo dňa 09.09.2015 upozornil žalovanú, že ku dňu 08.09.2015 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 1.045,79 eura. Z výzvy banky je zrejmé, že žalovaná bola v omeškaní so splátkou splatnou dňa 20.08.2015, 20.07.2015 a 20.06.2015 (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Zároveň banka žalovanú upozornila, že ak nebude plniť, využije právo a vyhlási predčasnú splatnosť úveru. Listom zo dňa 30.09.2015 žalovanej oznámila, že pre porušenie ustanovenia zmluvy sa stala úverová pohľadávka predčasne splatnou k 29.09.2015.

15. Z uvedeného postupu banky, ktorý predchádzal vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru je zrejmé, že nesplnená pohľadávka, pre ktorú nastala splatnosť úveru, je pohľadávka splatná 20.06.2015. Týmto dňom zároveň nastala zročnosť dlhu a začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula 20.06.2018. Keďže žaloba bola na súd podaná dňa 11.05.2018, stalo sa tak pred uplynutím premlčacej doby. Vo vzťahu k splátkam splatným pred 20.06.2015 plynula premlčacia doba samostatne. Vychádzajúc z podania žaloby na súd dňa 11.05.2018 je zrejmé, že premlčacia doba uplynula len vo vzťahu k splátkam splatným k 20.04.2015, ktoré sa premlčali každá samostatne vo všeobecnej premlčacej dobe, ktorá vo vzťahu k nim uplynula pred podaním žaloby na súd. Hoci odvolací súd posúdil zročnosť dlhu v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka k 20.06.2015 a nie k 20.09.2015 ako ju posúdil súd prvej inštancie, nič to nemení na závere, že premlčané sú len splátky splatné pred podaním žaloby, teda tie ktoré boli splatné k 20.04.2015 a tieto súd prvej inštancie žalobcovi z dôvodu premlčania nepriznal. Vo vzťahu k splátke splatnej 20.05.2015 uplynula premlčacia doba samostatne a pre splátku splatnú dňa 20.06.2015 nastala zročnosť celého dlhu, preto začala premlčacia doba zročného dlhu plynúť odo dňa zročnosti tejto nesplnenej splátky.

16. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj náležitosťami zmluvy o splátkovom úvere a konštatoval, že zmluva má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. účinným v čase jej uzavretia. Žalovaná v odvolaní namietala, že v danom prípade je prípustná ďalšia procesná obrana, pretože veriteľ neskúmal jej bonitu pri uzatváraní zmluvy. Zákon č. 258/2001 Z. z. účinný v čase uzavretia zmluvy však v žiadnom zo svojich ustanovení neukladal veriteľovi posudzovať bonitu spotrebiteľa a v prípade jej neskúmania nesankcionoval zmluvu bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Pokiaľ ide o žalovanou prezentovaný názor, že úver je potrebné považovať za bezúročný, tak žalovaná ani v odvolaní neuviedla, prečo by súd mal považovať zmluvu za bezúročnú. Preto je zrejmé, že akékoľvek požiadavky na bezúročnosť žalovanej poskytnutého úveru sú bez právneho základu. Prostriedok procesnej obrany, týkajúci sa bonity posúdil odvolací súd ako novotu v odvolacom konaní, ktorá nie je prípustná, pretože

žalovaná ho mohla uplatniť aj pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d) CSP). Aj keď v danom prípade je nesporné, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy a v zmysle ustanovenia § 295 CSP môže súd vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, avšak toto ustanovenie nezabavuje spotrebiteľa povinnosti uvádzať skutkové tvrdenia. Súd prvej inštancie nevzhliadol žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť zmluva posúdená ako bezúročná a bez poplatkov, naopak konštatoval, že zmluva má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. a pokiaľ žalovaná bola toho názoru, že v zmluve absentuje tá ktorá náležitosť, mala túto skutočnosť a nedostatok zmluvy uviesť pred súdom prvej inštancie.

17. Odvolací súd nemohol súhlasiť ani s tvrdením žalovanej o neuvedení predbežného právneho posúdenia veci podľa § 181 ods. 2 CSP. Zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 14.10.2019 vyplýva, že súd predniesol „stanovisko ku skutkovým tvrdeniam strán, k návrhom na vykonanie dokazovania a predbežné právne posúdenie vecí“.

18. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom žalovanej o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti napadnutého rozsudku, pretože súd prvej inštancie správne prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, a vzniknutú situáciu zhodnotil komplexne. S ohľadom na odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky podstatné námietky žalovanej opísané v odvolaní, jeho odôvodnenie zodpovedá požiadavkám upraveným v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom toto rozhodnutie odvolací súd nezhodnotil ako arbitrárne, nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie súčasne správne posúdil prejednávajúcu vec, svoje právne závery dostatočne odôvodnil citovanými, správne aplikovanými v tom čase platnými a účinnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z., Občianskeho zákonníka ako aj Civilného sporového poriadku. S ohľadom na to odvolací súd nemohol posúdiť odvolanie žalovanej ako opodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutej vyhovujúcej časti a v nadväzujúcej časti o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Rovnako nemožno prisvedčiť žalovanej, že v danom prípade došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných v konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ide teda o taký postup súdu, ktorý znemožňuje realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov priznaných na zabezpečenie práv a oprávnených záujmov. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd nemohol konštatovať, že by v danom prípade došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému patrí v celom rozsahu náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania (§ 255 ods. 1 CSP), preto mu ich odvolací súd priznal v plnom rozsahu (§ 396 ods. 1 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).